

Τ.Ι.Γ. Ιόντος αποδημίας ἀγλαύρων
Θαυμαστῶν παιδῶν γενέσεις Γαλλία
· Ήτε σεπτήν τοι χεῖρα φρέρει γῆλως,
καὶ Σε καλλεῖ
Αὐτῆς ἀκραιγνῆ ἐνθρόνη ἔσταιρη,
Φιλέτάτην ὅσσον κατὴ καστυγήτης
Καὶ γε Θεῖδες ἑψιμέθων πατόπτης
· Εργατε χαῖρων
Δεσμὸν τὸν δ' ἵμερτὸν ἴρας γιλλίας,
Αὐδήσατε δ' ἐπινεος κλιντα Γαλλία
Εἴμενην τὸν, τὰ ἄριστα δὲ Σορ
μίθηται εὐδρων,
Φαινόντων τόσων ἦρες ἀδαμάντων,
Οὐδὲ Σορ στέρων λρυσσότευκτον φέρεις,
Οἰστρος τὸν ἀλλάρπην ἀγκηλεῖς ἡτορ
Τοῦ Λευκοφάραον.
Ταῦτα εἰ νῷ βάλλωσθε· Ελλάς ἀριστεραῖς,
Αῆγει σωρρόβως, σὸν δαμι σύρανδον δὲ
Αἴρον σ' ἐρθα ἐντὶ φυχὴν ἰσθίων
Σετο ἐτέρου.

Σμύρη, 23 Δεκεμβρίου 1859.

Σ. ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΙΣ

ἐπὸν Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

— 600 —

Μεταξὺ δὲων τῶν φιλολογικῶν προέβητων πρέπει νὰ ἡγελογήτωμεν, ὃν εἰσεθήξειλερίνες, διτε τὰ ὄλιγώτερον γνωστά εἰς τοὺς πλείστους τῶν Ἕλλήνων αναγνωστῶν εἰσὶ τὰ ἐλληνικά, καὶ μάλιστα τὸ ἀριστομοργήματα τῆς ποιογονικῆς ποιήσεως. Αυτορὸν βεβαίως εἶναι, δτεν δυνάμεθα νὰ σεμνυνώμεθα ἐπὶ τῇ ὥραιοτατῇ τῶν φιλολογῶν, ὃς ἐπὶ ζήνεται ἴδιοκτητική, ν' ἀμελημένη καὶ ν' ἀγνοούμενη εἰστίν, ἐπικητούντες παρὰ ξένοις ἔμνεστι διεγνωπικήν τοσούδην, πολὺ τῆς ἡμετέρας εὐτελεστέραν. Άλλ' τὸ δισκούλικ τῆς γλώσσας, τὸ πολλαχοῦ δύσληπτον τῶν ἴδεσσην καθ' θν τρόπον ἐκφράζονται, ή μὴ ἐντελής γνῶσις τῶν συγένεων καὶ τῶν περιστάσεων εἰς θέσαν αναφέρονται, καὶ μάλιστα τὸ ἀπώλεισθε τῆς στεγνογονικῆς ἀρμονίας, τῆς ισχυρᾶς καὶ χαριεστάτης τεύτης ἀρρέωγος τῆς ποιήσεως, ἀποτοῦντος τοὺς πολλοὺς τῶν αναγνωστῶν, προτιμῶντας τὴν εὐχερεστέραν καὶ προγειωστέραν ανάγνωσιν τῶν ξένων ποιημάτων καὶ μυθιστοριῶν.

Αἱ πρακτηριτόλευκαι παραφράσεις, γενόμεναι ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου Κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, ἔξοικειούσιν ἡμῖς πρὸς τινὰ τῶν ἐντελεστέρων προέβητων τῆς ἀργακίας δραματικῆς μούσης, καὶ ποδὲ τὸν ἀνθρώπον τῆς στιγμούργικης αὐτῶν, δην ἀκολουθοῦσιν ἀκριβῶς, καὶ συντελοῦσσιν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν αἰσθησιν τῆς ἐλληνικῆς ποιήσεως, τῆς ὁποίας τὰ ἔχνη, δὲν μάθη ν' ἀκολουθῇ τὴν αὐτέρχη, θίλει γενεῖ καταγέλασσος. Διὰ τοῦτο ἐνομίσαμεν τὴν ἐκδοσιν αὐ-

τῶν καὶ περίεργον καὶ ὠρέλιμον προσελέσαμεν δὲ καὶ τοῦ Κοιτρούλη τὸν γάμον, ἐξαντληθείστης καὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἐκδόσεως, διότι τὸ μικρὰ αὐτην κωμῳδία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς σχόλιον, ὡς ἐφαρμογὴ καὶ διὰ παραδειγμάτων ἐξήγησις. τῆς στιχουργίας καὶ τῆς οἰκονομίας τῶν αρχαίων δραμάτων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχον μὲν τριγωδίαν τοῦ Σαφούλεους, τρεῖς κωμῳδίας τοῦ Αριστοράνους καὶ τὸν γάμον τοῦ Κοιτρούλη, εἶναι δῆλη εἰς τὰ πιεστήρια, καὶ θέλει ίδη τὸ ψῶς περὶ τὸν Λύγουστον.

ΔΙΑΓΩΓΗ.

— 601 —

ΔΙΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣ ΥΠΟΔΕΞΤΕΡΟΥΣ. Οὐδὲν γρακτηριστικώτερον σύγενος διαθίσεως ἀπὸ τὸν διαγωγὴν ἀνθρώπου καταπιέζοντας τοὺς ὑποδεεστέρους του. Οἱ ὑδρίζων τὸν μὴ τολμῶντα ν' ἀποκριθῆ, εἶναι δινανδρος ὡς ὁ γυμνῶν τὸ ξέφος κατὰ γυναικὸς η παιδίου. Διὰ τοῦτο δπου ίδης ὑδρωπον ὑδριστὴν πόδες τοὺς ὑποδεεστέρους, πίστευε δτι οὗτος ἔργει πρὸς τοὺς ὄντας τούτους του· διότι η αὐτὴ γχυέσπει τὸν πνεύματος τὸν καθιστᾶ τυραννικὸν πρᾶς τοὺς μὴ δυναμένους ν' ἀντισταθῶσ: καὶ δειλὸν πρᾶς τοὺς δυναμένους, τύραννον μὲν τούτων, ἐκείνων δὲ σκιλῆκα. Οἱ ὑπηρέται καὶ δῆλοι ὑποδεεστέραι δὲν δύνανται μὲν βεβαίως ν' ἀποδώσωσιν δισας βέβαιες δέχονται παρὰ τῶν κυρίων των, ἀλλ' η ἴδεια θη διαδικούσιν εἰς τὸν κόσμον περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν τοὺς ἐκθίκει πληρέστατα. Η καταλληλοτέρα ἐπομένως πρὸς ὑποδεεστέρους διαγωγὴ εἶναι η τῆς φιλανθρωπίας καὶ γενναιότητος, οὔτε εἰς οἰκειότητα, αλλ' οὔτε εἰς θερινούς έξοχέλουσσα.

ΑΜΙΛΛΑ. Αἱ φυσικαὶ κλίσεις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος οἵται αὐξάνουσιν αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα καὶ βελτιώσουν αὐτό, πρέπει νὰ καλλιεργῶνται οἵτι μάλιστα, καὶ κατὰ τὸν καταλληλότατον τρόπον. Η ἀρίστη μέθοδος πρὸς τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ καταστήσῃ τὸν οἶνον που ἐπιμελῆ εἰς τὰς απουδάς καὶ δραστήριον εἰς τὰς ἐργασίας του, εἶναι νὰ διεγίρη εἰς τὴν ψυχὴν του τὴν ἀμιλλαν, καὶ τὸ αἰσθημα τῆς αιτχύντης καὶ τῆς τιμῆς. Επειδὴ δὲ καὶ η περιέργεια κινεῖ τοὺς νέους εἰς τὸ νὰ ἐρευνῶσι περὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς αἰτίας τῶν πραγμάτων καὶ νὰ θέλωσι τὰ πάντα νὰ μάθωσιν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διεγίρεται καὶ τὸ πάθος τοῦτο εἰς μέγχν βαθούσιν· διὸ δέσπατος ἐρωτώμεθα ἀπὸ τὰ παιδία, δισαν παιδαριώδεις καὶ ἀν εἶναι αἱ ἐρωτήσεις των, δέν πρέπει ποτὲ νὰ δονάρμεθα τὴν ἐπόκρισιν, ἀλλ' ἐξ ἐναντίων ν' ἀποκρινώμεθα πάντοτε κατὰ τρόπου δισον ἐνδέχεται λογικὸν καὶ ἀκριβή.